

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Adunarea eparhială.

Duminecă s'au întrunit la sediul episcopiei noastre membrii adunării eparhiale, fiind termenul statutar pentru ținerea adunării anuale ordinare.

În conformitate cu literile arhieresti de convocare, membrii vechi — ale căror mandate au fost prelungite cu încă un an — au luat parte la sfânta liturghie, împreună cu chemarea Duhului sfânt, pe care a săvârșit-o un sobor de opt protopopi și preoți. Tot în prezența P. S. Episcop s'a făcut apoi obicinuitul parastas pentru mecenajii și binefăcătorii Bisericii noastre, la numele cărora am auzit pomenindu-se acest an și preoții răposați în cursul anului trecut.

Răspunsurile liturgice le-a dat Corul Catedral condus de profesorul D. Cusma, contribuind la frumusețea deosebită a serviciului divin.

Terminat acesta, în chip foarte nimerit vedem făcându-se inaugurarea unui lucru îmbucurător. Prea Sfințitul Părinte Episcop ține ședința de deschidere chiar în catedrală. E o atmosferă cu adevărat sărbătorească, mai mult, o atmosferă de slujbă religioasă, din care se împărtășesc toți cei față cu vădită evlavie. Și sunt, pe lângă reprezentanții autorizați ai Clerului și Poporului din Eparhie și o seamă de preoți și credincioși, intelectuali și țărani.

Dela măsura așezată de o parte, cu crucea și sfânta evanghelie deasupra ei, în picioare Prea Sfințitul Episcop rostește următoarea cuvântare:

HRISTOS A INVIAT!

Onorată Adunare Eparhială,

Între împrejurările politice schimbate, Sfântul Sinod a aflat nimerit să amâne alegerile pentru adunările eparhiale, alegeri ce urmau să se țină în primăvara aceasta, după ce, împlinindu-se

șase ani dela ultimele alegeri, mandatele celor aleși cu șase ani în urmă au expirat.

Amânându-se nouile alegeri, vechile mandate au fost prelungite. Și așa iată-ne întruniți într-o mai puțin obișnuită a șaptea sesiune a Adunării noastre eparhiale și în afară de ciclul legal de șase sesiuni.

Este și această stare de lucruri o urmare firească a spiritului de împăciuire ce Majestatea Sa iubitul nostru Rege a înțeles să inaugureze în viața noastră obștească — sub toate aspectele ei — atât prin noua constituție cât mai ales prin eliminarea din viața publică românească a luptelor politice desagregante, învrăjbitoare și corupătoare de conștiințe. Și trebuie să-i fim adânc recunoscători Augustului nostru Suvăran, că la încetățenirea în viața noastră de obște a acestui duh de pace, de înfrățire și tihnă lucrare pentru consolidarea patriei întregite, a acordat loc de cinste și rol covârșitor Bisericii noastre strămoșești.

Este acum de datoria Bisericii și ale organelor prin care își împlinește ea în lume misiunea ei, binecuvântată de modelare a sufletelor credincioase după învățătura divină și luminoasa pildă de viață a Mântuitorului, ea în situația dată și condițiile sociale specifice din țara noastră să se străduiască a pune în lucrare — din prisosul de har ce se sălășluiește într'ânsa și care însuflă toate așezămintele și organele ei, cât mai mult pentru înlănzirea patimilor, pentru vindecarea rănilor și alinarea durerilor sociale, pentru ștergerea nedreptăților și împăcarea nemulțumirilor, pentru potolirea poftelor și nesațiului în goana după averi și căpătuială ușoară, rapidă dar fără nicio tihnă și întru îndrumarea tuturor spre dragostea demucă cinstită și constructivă spre binele fiecărui și al obștei românești întregi și în același timp spre mântuirea tuturor fiilor ei, ceea ce i-a fost fixată Bisericii ca scop de dumnezeiescul ei Intemeitor.

Adunarea eparhială, caracterizată de lege cu numirea de corporațiune reprezentativă și, într'un sens oarecare și legislativă a eparhiei, întră și ea de drept în rândul acelor organe prin care Biserica e sortită să-și împlinească misiunea ei.

Așa fiind, activitatea din această sesiune a Adunării noastre eparhiale trebuie să fie și ea străbătută de spiritul de pace și înfrățire atât de necesar în zilele noastre și atât de mult dorit de toți aceia ce au răspundere în țara aceasta pentru viitorul patriei întregite, în frunte cu Majestatea Sa, iubitul nostru Rege Carol II.

Pentru o corporațiune reprezentativă a Bisericii noastre creștine ortodoxe e și firesc să fie așa. O pretinde aceasta dela noi însuși Intemeietorul Bisericii noastre Mântuitorul nostru Iisus, Care în purtarea Sa de grijă pentru realizarea scopului cu care a întemeiat Biserica Sa adevăc mântuirea membrilor ei, a și înzestrat-o cu toate mijloacele necesare pentru ajungerea acestui scop. Intre alte neprețuite daruri Iisus Mântuitorul ne lasă ca o scumpă moștenire duhul păcii Sale, duh de care a fost străbătută toată viața și activitatea pământească a Celui ce a venit în lume să împace cu Dumnezeu omenirea învrăjbită prin păcatul cu Creatorul Său. Peste veacuri Mântuitorul ne avertizează să ne lăsăm și noi toți și în toate împrejurările pătrunși și călăuziți de duhul păcii Lui, prin cuvintele: „*Pace las vouă, pacea Mea dau vouă; nu precum lumea dă Eu dau vouă.* (Ion XIV 27).

Căci dacă au fost și sunt dăunătoare pentru viața publică lumească acele preocupări, apucături și moravuri ale unei democrații rău înțelese și deviate cari au transformat viața publică românească într'un câmp de luptă fratricidă și desonorantă, încetățenite în viața bisericească astfel de moravuri, pot fi direct un dezastru pentru Biserică și sfințele ei așezăminte.

Am nădejdea că desbaterile din această sesiune a Adunării noastre eparhiale vor fi stăpânite de duhul acestei dumnezeiești moșteniri a păcii lăsată nouă de Mântuitorul.

Ni-o cere aceasta și grija ce trebuie să avem ca începuturile de îndreptare a vieții creștinești din eparhia noastră cari și în cursul anului încheiat au tot sporit, să nu fie zădărnice tocmai de ceice ar trebui să se străduiască mai mult pentru a înlesni desăvârșirea acelor începuturi mult promițătoare.

În cursul vizitelor ce am făcut în anul încheiat în mai multe părți ale eparhiei mi s'a întărit convingerea că sufletul poporului nostru credincios, care astăzi se întoarce iarăși spre sfântă Biserica noastră și dumnezeieștile ei așe-

zăminte și mijloace harice, ca o floare gingașă spre soarele dătător de lumină și căldură pentru viața ei plăpândă, ar spori mult în râvna lui pentru cele sfinte și mântuitoarele așezăminte ale credinții noastre creștine, dacă și conducătorii firești ai acestui popor ar înțelege toți, ca prin povața și pilda vieții lor să-i îmbie acel suport de care are nevoie pentru a-și lămurii și aprecia cât mai mult tainele învățaturii creștine spre care-l îndreaptă cu mult avânt cucernicia lui aproape înăscută.

Rapoartele ce vă prezentăm și din cari oricine poate cunoaște cât de mult sporesc an de an faptele de creștinească credință și evlavie la poporul nostru sub formă de zidiri din nou și renovări de biserici, de danii în bani și odoare sfinte sunt tot atâtea mărturii pentru temeinicia convingerii ce V-am destăinuit.

Dar numărul din an în an tot mai impresiionant al celor ce se mărturisesc și împărtășesc, dar grupurile tot mai numeroase de concubini cari cerșesc binecuvântarea Bisericii asupra căsniciei lor și năvala acelor ce tot mai regulat umplu bisericile ascultând sfințele slujbe, nu justifică aceeași convingere?

Și când zi de zi condițiunile de ordin sufletesc se prezintă tot mai favorabile pentru ca toate organele Bisericii din eparhie să se poată înșirui cu tot mai multe nădejdi de izbândă pentru a îndruma începuturile de îndreptare a vieții creștinești din eparhie — de cari am vorbit — spre idealul de gândire și viață creștinească mântuitoare, în înțelesul căruia singură ortodoxia noastră străbună oferă sufletului românesc cadrele spirituale cele mai proprii dezvoltării acestui suflet, amăsurat firii, aptitudinilor și aspirațiilor sale de desăvârșire — nu credeți, iubiților că e de datoria tuturor fiilor buni ai Bisericii noastre — cler și mireni — ca lăsând la o parte orice spirit de opoziție, de răfuială și intrigărie, să pună umăr la umăr și să se grupeze desinteresat și cu devotament în jurul arhipăstorului lor pentru a-l ajuta întru împlinirea misiunii grele și cu răspundere ce-i este încredințată?

Apelez în primul rând la iubita noastră preoțime ca acum când greutățile vieții i s-au mai ușurat și grija pentru anii bătrânețelor nu-i mai apasă atât de greu umerii, acum când se vede scăpată de toate angajamentele politice și când chiar prin noua constituție se intenționează eliminarea din organismul vieții religioase a Bisericii noastre a acelei cangrene care a fost și mai este încă și azi concubinajul, să-și sporească tot mai mult râvna și însuflețirea întru a păstra tot mai viu și mai puternic pe altarul străbunei noastre ortodoxii, ce se înalță în sufletele credin-

cioșilor noștri, focul de jertfă al credinței mântuitoare și al iubirii de lege și neam.

Și nădăjduesc că urmând apelului Majestății Sale Regelui nostru iubit și călăuziți de spiritul de împăciuire și înfrățire inaugurat în viața noastră obștească tot de Majestatea Sa, alături de clerul eparhie noastre și intelectualii noștri își vor da toată silința ca atât aci în Adunarea Eparhială cât și dela locul în care l-a așezat pe fiecare vrednicia lui personală să ne stea într'ajutor în opera de îndreptare a vieții religioase din eparhia noastră spre culmile mântuitoare, pilduite de Mântuitorul.

În această nădejde rog pe bunul Dumnezeu să binecuvinteze lucrările acestei sesiuni și pe toți membrii Adunării noastre eparhiale cu duhul înțelepciunii, al înțelegerii și al iubirii de Biserică și mântuitoarele ei rosturi.

Cu acestea — mulțumindu-Vă tuturor cu părintească dragoste pentru că ați răspuns chemării ce V-am făcut — declar sesiunea anului 1938 a adunării noastre eparhiale deschisă.

Făcându-se apelul nominal și constatându-se prezența numărului recerut de membri, secretarul adunării D. Sgăvêrdia cetește ordinea de zi a lucrărilor prezentate pentru această sesiune. Curând se isprăvesc toate și participanții iau parte la masa oferită de P. S. Părinte Episcop.

În ședința de după masă ca și în cea de mânezi, comisiile pentru controlul și cenzurarea rapoartelor au prezentat plenului propunerile lor în jurul cărora s'au iscat discuții interesante și mult folositoare.

Sesiunea aceasta a avut fericirea să înscrie la pagina luminoasă a vieții religioase și bisericesti, stări și constatări deosebit de îmbucurătoare. În toate discuțiile au fost subliniate binevenitele măsuri de despoliticianizare a vieții noastre publice, de delimitare a activității preoților în această privință. Biserica vede înfărsit ridicându-se de pe orizont norii negri și amenințatori cari dărau în momente grele tot ceea ce a clădit cu jertfă și migală în activitatea ei milenară. Preoții, credincioșii lor păstoriți, revin de-acum la făgașe normale, viața regăsește vaduri firești de desfășurare, armonice și fără sguđuirii...

Intervine în viața slujitorilor bisericesti o împrejurare norocoasă, asigurarea dreptului de pensie de către Stat. Iată o condiție în plus ca munca lor pastorală să nu mai fie prea mult umbrată de grija zilei de mâne, pentru ei și pentru familia lor.

Vechii bisericani Dr. P. Corneanu și Dr. M. Gropșianu ar dori de-acum o adevărată

ofensivă misionară. Adunarea îi aplaudă, mai ales că cel din urmă se provoacă la stări din alte părți, cu deosebire din Anglia, care cu sabia într'o mână și cu Biblia în cealaltă a cucerit lumea! Un bărbat tânăr, Octavian Furlugeanu, le trage atenția la realitatea vieții românești, la sărăcia noastră de aici, care nu ne poate îngădui pretenții prea mari. În replică Dr. M. Gropșianu spune că munca preoților trebuie ajutată de mirenii intelectuali, cari precum au uneori drepturi importante trebuie să aibe și datorii față de biserică.

Bună impresie face propunerea Consiliului eparhial de a spori cu 50% pensia celor cari nu pot beneficia de pensie dela Stat. E un corectiv neînsemnat dar isvorit din inimă și în măsura modestelor noastre puteri, la dispozițiile legii de pensionare.

Prilej de laudabile discuții, nuanțate puternic de un sentiment profund românesc a fost chestia sediului protopiatului Bisericii-albe. Motive serioase, naționale îl reclamă în Moldova-nouă. Nu-i mai puțin adevărat că puternicile sate românești din Caraș au iarăși mare nevoie de o vigență supraveghiere, dată fiind scăderea rapidă a natalității; de aici datoria Bisericii de a griji și a interveni ca elementul românesc să nu cadă în minoritate și respectiv în pericolul dispariției.

Evocând rolul pe care ministrul de odinioară al Școalelor, Dr. C. Angelescu l-a avut în opera de reromânizare ce s'a pornit în satele din Valea Dunării, inspectorul general S. Evuțian pledează cu multă căldură pentru această cauză vitală a Românilor de aici. Deasemenea o susține protopopul Traian Oprea, păr. cons. eparhial R. G. Ancușa, care însă atrage atenția și asupra importanței administrative a unui sediu de protopiat.

Nu putem retăcea cuvântul medicului C. Murariu din Logoj, care pledează cald pentru o îndrumare a preoților în direcția menținerii igienei și a sănătății trupesti în popor. Sub influența și respectul crucii acesta și-a păstrat-o în trecut nealterată, acum însă ea este amenințată.

Sintetizând esența discuțiilor P. S. Episcop în cazul acesta ca și în celelalte a dat răspunsuri lămuritoare. Autoritatea bisericască, și cu deosebire P. S. Păr. Episcop, avizat la luminile membrilor unei adunări, chemată tocmai la căutarea celor mai bune soluții, dă aceste soluții în cumpăna celor mai vitale și apreciate interese ale Bisericii. Destăinuirile sau stăruitoarele îndemnuri pentru determinarea unor măsuri nouă, ale membrilor adunării, se întâlnesc de atâtea ori cu intențiile arhierului. De multe

ori însă ele se opun altor comandamente, de ordin disciplinar, administrativ, încât impun anumite rezerve în căutarea celor mai bune mijloace, ducătoare la scop.

Merită o adâncă subliniere atașarea însuflețită a membrilor adunării la hotărîrea de a se trimite Majestății Sale Regelui Carol II o telegramă omagială pentru inaugurarea în țara noastră a unei noi vieți, de muncă rodnică și de pace binecuvântată.

Publicăm în alt loc această telegramă.

Amintim în sfârșit modesta atenție pe care locuitorii din Caransebeș au ținut să o arate față de oaspeți: concertul Societății Române de cântări și muzică, onorat și cu prezența P. S. Părinte Episcop.

Actualități.

După ce a fost trăită de autor, orice carte, lansată de editor, își durează existența în căutarea cititorilor. Cu cât este mai citită cu atât este mai vie. Autorul este cauza iar mulțimea cititorilor constituie condițiile de existență ale cărții. Pentru ca să fie căutată o carte, desigur, cea dintâi condiție rezidă chiar în valoarea ei intrinsecă și — raportată la cititor — în folosul pe care-l aduce.

Cărți bune se scriu și la noi și zilnic, aproape, librăriile expun ultimile noutăți, din diferite domenii ale cărții.

Scrisul teologic, se îmbogățește și el mereu.

Cartea teologică însă, nu are viața pe care ar trebui să o aibe, fiindcă este așa de împrăștiată, la diferite edituri din Țară, încât numai cu greu se poate cineva ține la curent cu noutățile care apar, și pentru că lipsește propagandă organizată pentru răspândirea cărții bisericești. O centralizare a scrierilor teologice din țară, este desigur, o exigență imperioasă. Cel puțin la o librărie din capitală, să poată găsi bibliofilul, toate publicațiile și scrierile românești, care l-ar interesa, din domeniul teologic. Mai mult chiar. Cercetătorii de studii teologice și iubitorii de literatură creștină, să fie ținuți în viu contact cu această literatură, nu numai prin publicații periodice sau cotidiene, ci și prin speciale buletine bibliografice, ca astfel, și aceia care nu au toate publicațiile din țară la îndemână, — mai ales cei din provincie — să se poată informa de ceace se scrie. Aceasta ar da poate un ritm nou de viață cărții.

⊙ Astfel de încercare, de pildă, a izbutit „Scrisul creștin“ buletin bibliocritic redactat de

Pr. Paraschiv Angelescu și Miron Suru (acesta din urmă a publicat și „Sinteza bibliocritică“ an. 1935). Iar acum mai recent, înregistrăm instituirea unei „Librării teologice“ în București (Str. 11 Iunie, 12), care tocmai intenționează să răspundă unor deziderate, ca cele de mai sus.

Intr'un apel adresat instituțiilor bisericești, de această Librărie, printre altele semnează cunoștinții cărțurari teologi: Pr. Dr. Olimp Căciulă și Dr. D. Fășioru, următoarele: „Scopul ei — al Librării Teologice — este de a centraliza în capitala Țării, toate scrierile și publicațiile teologice, bisericești și creștine din întreaga Țară, astfel ca în capitala Țării să poată avea cineva o icoană limpede și completă a scrisului teologic, bisericesc și creștin românesc și prin aceasta o dovadă evidentă de puterea creatoare a Bisericii ortodoxe române“.

Dar nu numai cumularea tuturor scrierilor teologice este scopul acestei librării ci și acela de a face cunoscute aceste scrieri printr'o reclamă inteligent codusă, prin radio, marile cotidiene și prin editarea unui *buletin bibliografic lunar*, care se va trimite gratuit tuturor preoților și teologilor din Țară“...

Un buletin bibliografic, cu apariție regulată și ușor de consultat, un buletin bibliografic care în condiții mai bune ar putea deveni un buletin bibliocritic, instituind astfel o critică oficială a scrisului teologic, este desigur, ceace fiecare teolog a dorit.

Numele celor doi teologi amintiți, este o cheazăsie că ceace și-au propus vor realiza. Și realizarea lor, ar acoperi o lipsă și ar stabili o legătură mai strânsă între autor și cititor, dând astfel un nou impuls lucrărilor teologice, bisericești sau creștine-românești.

Gândul acesta și încercarea aceasta, se integrează deci, într'o operă care depășește preocupările unui așezământ pur comercial și de aceea avem o obligație de a sublinia și aici.

Desigur, inițiatorii și conducătorii acestei instituții, nu se gândesc să centralizeze numai tratatele științifice, studii de sinteză creștină etc. ci orice carte de literatură bună, care prin conținutul ei să sporească valoarea morală din fiecare om. Și apoi prin buletinul bibliografic, să facă larg cunoscută această literatură publicului, dând astfel un mijloc eficace de luptă contra literaturii pornografice, și de reabilitare a literaturii de autentică zidire sufletească. Căci împotriva literaturii pornografice nu se poate lupta decât înlocuindu-o cu alta. E adevărat însă, că oricât de „inteligentă reclamă“ s'ar face unei cărți bune, ea nu va putea ajunge la tirajul și succesul de librărie pe care l-a avut

o carte „en vogue“ un roman de senzații tari. Cărțile acestea au fost căutate de un număr mare de cititori, fiindcă ele răspund instinctelor celor mai primitive, subjugă fiindcă fură lectorul în ritmul precipitat de senzații răscolite.

Izvorul de frumusețe al unei literaturi care să subjuge fără să răscolească patimi instinctuale, care să trezească emoții, imponderabile înfiorări, este numai morala creștină.

M. Bănescu.

Scrisoarea unui ostaș.

Prea Sfințite Părinte,

Cu adâncă smerenie și supunere, fiască, sărutând-Vă sfânta dreaptă, societatea religioasă „Oastea Domnului“ din comuna Glimboca vine pe această cale a Vă aduce cele mai călduroase mulțumiri pentru părinteasca ocrotire și purtare de grijă ce o aveți față de noi.

Suntem orfani de părintele nostru sufletesc pe care l-am pierdut în ziua de 13/XII când a trecut la cele vecinice, totuși în comună nici odată n'a fost să nu avem un preot ca să facă Sfânta slujbă dumnezeiască.

Iar de sfințele sărbători ale Patimilor și Învierii Domnului cu adevărat ca un părinte V'ați îngrijit din bună vreme să ne trimiteți pe părintele Petru Dalea, ca să poată îndeplini toate cele trebuincioase sufletești și creștinești credincioșilor din această parohie văduvită.

Așa că părintele Dalea a venit din Sâmbăta Stălpărilor și a stat până Marți a 3-a zi de Paști.

În săptămâna Patimilor în fiecare zi a sposedit seara, iar ziua următoare a cuminecat.

Deși părintele Dalea îi destul de înaintat în vârstă, dar har Domnului că a servit destul de bine și suntem mulțumiți, aducându-i și Sf. Sale mulțumirile noastre.

Și deși Casa Domnului este văduvită de neuitatul și vrednicul de toată memoria părintele Gheorghe Frățilă, totuși credincioșii s'au învrednicit a se împărtăși din sfințele rugăciuni creștinești care s'au făcut de părintele Dalea înaintea stântului jertfelnic. Noi credincioșii din această de Dumnezeu binecuvântată parohie ne punem toată speranța în Arhieriasca Prea Sfinției Voastre îngrijire și Vă rugăm a ne avea și pe mai departe sub scutul ocrotitor al Prea Sfinției Voastre, apărându-ne de toate pornirile vrășmașe pânăcând din harul lui Dumnezeu și prin arhieriasca P. S. Voastre binecuvântare ne

veți învrednici a ne avea și noi păstorul nostru sufletesc care să fie un demn urmaș al decedatului nostru preot Gheorghe Frățilă.

Cu adâncă smerenie și supunere fiască vă aducem aceste mulțumiri.

Întru mulți ani, Stăpâne!

Glimboca la 11/V 1938.

Aurel Lazăr ostaș.

Ședința

Despărțământului Logojuului a Asociației clerului „Andrei Șaguna“.

Joi, 28 Aprilie a. c., convocat fiind colegiul preoțesc al protopopiatului Logoj pentru alegerea membrilor clerici la adunarea protopresbiterală, pe un nou period de 6 ani, după terminarea lucrărilor de alegere, avându-se binecuvântarea arhieriască, s'a ținut ședința asociației clerului din despărțământul Logojuului sub prezidiul P. O. D. Protopresbiter Dr. A. Mihaescu, președinte.

Prezenți 31 preoți.

La ordinea zilei: *Critica conferinței Păr. D. Lupea-Jena: „Despre „Oastea Domnului“ în activitatea pastorală a preotului“* — ținută în ședința din toamna anului trecut, — de Păr. Z. Humița Boldur.

În rezumat: Păr. Humița după ce aduce elogii conferențiarului pentru activitatea desfășurată în această direcție, îi atribuie că în tratarea conferinței, înai mult a tratat despre rolul bisericii în trecutul nostru, folosind mai mult date istorice, ceea ce nu prea era în legătură cu subiectul, cu atât mai vârtos că Sf. Sa este și un mare sprijinitor al acestei mișcări. În continuare, părerea Păr. Humița despre Oaste este, că tinde spre protestantism și sectarism, prezentând astfel un pericol pentru biserică, trebuind să se dea mai multă atenție și celorlalte asociațiuni religioase mult mai folositoare, precum să se cunoască și părerile altor bărbați teologi din țară despre „Oastea Domnului“, iar acolo unde nu este să nu se înființeze.

Păr. Lupea răspunzând criticului, arată că deși i s'a atribuit că este un partinitor al „Oastei Domnului“, a căutat să arate tocmai părțile bune ale acestei mișcări fiind astfel în conțelegere cu păr. Jigorea care va conferenția tot despre acest subiect dar tratând partea slabă a acestei mișcări religioase, ca astfel să se poată face o critică cât mai obiectivă, mai spune apoi

că ostașilor întotdeauna le-a arătat calea bisericii pe care trebuie să meargă ostașii și dela care nu trebuie să se abată.

Firul discuției îl continuă Păr. Prof. Olde arătând că critica Păr. Humița fiind prea aspră, judecând obiectiv lucrurile „Oastea Domnului” își are și partea bună fiind sprijinită chiar dela înființarea ei și de către I. P. S. Mitropolit Nicolae, apoi nu toți bărbați noștri teologi au păreri rele despre această mișcare, exemplu Arhim. Scriban, etc., totul depinde însă de felul cum preotul va și proceda. La tot cazul însă acolo unde ființează, preoții să nu lipsească din fruntea ei ci dacă se va conduce cu o tactică binechibzuită va deveni chiar folositoare bisericii.

De încheiere Păr. Protopop în cuvinte frumoase arată care este rostul acestor ședințe îndemnând ca toate discuțiile dintre frați trebuie să fie animate de cea mai mare iubire frățească, fără ură sau părtinire, cu cea mai mare obiectivitate, arătându-se atât părțile bune, cât și pe cele slabe ca astfel să-și poată ajunge asociația scopul ce-l urmărește.

Timpul fiind înaintat, pentru ședința viitoare Păr. Jigorea-Logoj va conferența tot despre „Oastea Domnului”.

Chestiunea „Oastei Domnului”, dealtfel este o chestiune foarte delicată și plină de îngrijorare pentru biserică și preoțime care după felul cum a fost concepută de către răposatul fost preot Trifa, și după felul cum va fi tactica de procedură pastorală a preotului, va putea fi sau folositoare sau dăunătoare bisericii.

Intr'adevăr în coloanele acestui organ s'a discutat în mai multe rânduri în mod foarte serios această chestiune și totuși cum încă este o chestiune de actualitate, ca să poți să-ți fixezi un program de activitate în această direcție, ce ai putea face altceva decât a-i judeca atât partea bună cât și pe cea slabă.

După modesta mea părere a vorbi despre „Oastea Domnului”, înseamnă să ne preocupe aceste întrebări: 1. este binevenită această mișcare și va aduce rezultate bune 2. cum trebuie să porceadă preotul spre a nu fi în detrimentul bisericii și 3) carte este partea bună și partea slabă a acestei mișcări?

Răspunsul ar fi cam următorul: Cu toții știm că imediat după unire — profitând de marele entuziasm național — țara noastră a fost împânzită în lung și în lat de numeroși agenți sectari, cari mult-puțin au contribuit la destrămarea bisericii, obținând astfel rezultate bune pentru ei și după cum orice acțiune are și o reacțiune, tocmai aici se pretindea că „Oastea Domnului” și-a avut partea leului.

Poporul nostru simțea necesitatea unei reînviării religioase, mai ales că veniseră mulți din război cu sufletul desamăgit căutând o mângâiere, o alinare sufletească, dornici după ceva nou și cum influența sectarismului își culegea roadele, mișcarea „Oastei Domnului” după felul cum a fost concepută de I. P. S. Mitropolit Nicolae era binevenită, tocmai ca o reacțiune contra sectarismului, și rezultatele au fost frumoase și a atras pe mulți... Având în vedere I. P. Sf. Sa, ca această mișcare trebuie să activeze numai în alvia bisericii ortodoxe, i-a încredințat conducerea unui preot, să o canalizeze spre drumul cel adevărat, dar acest preot nu a făcut altceva decât că începuse a-și aroga sieși drepturi de cel mai îndreptățit conducător uitând apoi că răspunderea sa trebuia și controlată de către cel ce îl puse în fruntea ei.

Cine a urmărit scrierile răp. Trifa precum și foaia sa a putut constata că el infiltrase prea multe învățături protestante, mai ales de când s'a reîntors dela Davos unde era în căutarea sănătății.

Rezultatul care a fost? Îl știm. Caterisirea, dar nu numai atât, ci ațâțarea ostașilor contra preoțimeii. E adevărat că era talentat în scris, și mai ales în graiul popular, căci numai astfel a putut reuși a-i transforma pe ostași în aderenți fanatici ai săi.

Dacă autoritatea superioară bisericească nu proceda după cum a procedat putea să fie mai rău. Dacă înaintestătătorul Trifa ar fi fost cu supunere și altcum ar fi procedat, lucrurile mergeau bine și ostașii ar fi devenit adevărați ostași ai bisericii.

Se mai obsearvă însă lipsa de sinceritate la ostași, ba am putea spune că sunt cuprinși și de mult fariseism. Mulți dintre ei nu știu ce vor și nici scopul ce-l urmăresc și cu aceasta au provocat neînțelegeri între ei și preoți.

Totuși însă găsim și o lature bună a acestei mișcări. De când a luat ființă putem afirma că baptismul și celelalte secte stagnează, apoi bisericile sunt mai populate și mulți oameni cari până ieri duceau o viață vițioasă au devenit mai buni, ba în unele comune ostașii împodobesc bisericile, fac coruri răspunzând la sfințele slujbe fac opere de caritate creștină. În sufletul a foarte mulți ostași găsești de fapt infiltrată o mare dragoste de biserică și adevărați ortodocși ba sunt chiar folositori preotului.

Că va aduce roadele așteptate, totul depinde de tactica preotului. Dacă însă preotul o va neglija complect va fi primejdioasă. Preotul să fie în fruntea ei și să aibă conducerea, arătându-le calea bisericii.

Dealtfel acestea sunt numai modestele mele opinii despre Oastea Domnului căutând cât mi-a permis spațiul unui articol, a-le așterne pe hârtie, fiecare preot își va spune punctul de vedere așa după cum îl concepe în ce privește Oastea Domnului și n'ar strica dacă s'ar începe o discuție între frații preoții în această direcție, ca astfel fiecare preot acolo unde ființează oastea să-și fixeze punctele de activitate pastorală.

Pr. Dimitrie Bîldariu
secr. desp.

Majestății Sale Regelui Carol II.

BUCUREȘTI.

Adunarea eparhială a Caransebeșului întrunită în sesiunea ordinară din anul acesta roagă pe Majestatea Voastră să binevoiască a primi respectuoasele ei omagii de supunere și cetățenească recunoștință pentru spiritul de împăciuire inaugurat în viața publică românească de Majestatea Voastră și pentru rolul acordat în această operă de regenerare a vieții obștești din țara noastră Bisericii noastre strămoșești.

Episcopul VASILE.

P. S. S. Episcopul Vasile

CARANSEBEȘ.

Mulțumesc pentru bunele sentimente ale adunării Eparhiale.

CAROL

ȘTIRI

Hirotonire. Săptămâna trecută a fost hirotonit întru diacon și presbiter candidatul de preoție Iosif Remus Olariu numit administrator parohial în Prisaca.

Cerc religios. În ziua de 8 Maiu a. c. s'a ținut în Bârna întrunirea cercului religios Sărăzani al asociației preoțești „A. Șaguna”. Au participat preoții aparținători cercului și foarte numeros popor credincios. La Liturghie — după evanghelie — a predicat preotul Ilie Serafin din Sărăzani despre Taina mărturisirii, la priceasnă Ioan Șerban din Botinești explică sfta evanghelie. La ședința publică, după Vecernie, a predicat pâr. Dimitrie Șandru despre Învierea și Arătarea Mântuitorului.

Un monument lui Ștefan Velovan. Pentru pedagogul care a ilustrat catedra școlii normale din Craiova, o ilustrase mai înainte pe cea a preparandiei din Caransebeș, cât și fama Banatului care l-a dat, prietenii și admiratorii săi din Craiova au ridicat un monument la școala normală ce-i poartă numele. La începutul acestei luni s'a făcut desvelirea bustului cu multă solemnitate.

Parastas. Sâmbătă în 4 Iunie a. c. orele 11 a. m. se va oficia, în biserica sfântului Ioan din Caransebeș, parastas pentru odihna sufletească a râp. profesor Iuliu Vuia dela moartea căruia se împlinesc cinci ani. Prietenii și cunoscuții sunt poftiți să ia parte.

† **Preotul Ilie Pepa** din Armeniș a trecut la vecinicie Vineri în 20 Maiu a. c. Răposatul a fost un preot distins, păstor adevărat, cu mare grijă pentru turma încredințată lui. Și-a câștigat merite în legătură și cu locul de pelerinaj Peatra-Scrisă unde a contribuit la ridicarea capelei și a numelui bun ce și-a câștigat aceasta în popor.

Moartea a doi români. De curând s'au stins din viață doi oameni cinstiți din orașul nostru. Unul e vechiul stegar al Reuniunii române de cântări, Nicolae Sporea, iar celălalt tot un cântăreț, al corului catedral, Vasile Matei.

Dumnezeu să-i așeze între cei bineplăcuți ai Lui!

CONCURS.

Pentru ocuparea parohiei a IV-a de clasa I din Logoj se publică din nou concurs în baza ord. Nr. 5950 B. ex. 1937 ddo 4 Aprilie a. c. — cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană.

Beneficiile sunt următoarele:

1. Sesiunea parohială constătătoare din 37 jugh. 1125 stp.
2. Stola și birul parohial uzitat.
3. Onorar pentru predici conform prevederilor bugetare.

Cererile provăzute cu documentele recente pentru parohii de clasa I se înaintează Oficiului protopresbiterial ort. rom. al Logojului.

Recurenții — având prealabila încuviințare a P. S. S. Pâr. Episcop diecezan — se vor prezenta, cu știrea protopopului concernent, în vre'o Duminică sau sărbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și serviciul dumnezeesc.

Logoj, din ședința consiliului parohial ținută la 20 Aprilie 1938.

Dr. Aurel Mihaescu
Președinte.

Laietiu Petru
Secretar.

În înțelegere cu Oficiul protopresbiterial:

Dr. Aurel Mihaescu
Protopresbiter.

Judecătoria rurală Teregova, secția c. f.

No. 679/1938 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Petria Hurduzeu domiciliată în Armeniș, contra urmăritului Danilă Hurduzeu, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă:

Licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX din 1881, asupra porțiunii de sub B. 19 de 2/22-a parte din imobilele înscrise în c. f. a comunei Armeniș, sub Nr. pag. 403 din circumscripția judecătorei Teregova, anume: din „Intravilanul“ de 187 stj. p. în preț de strigare de 150 Lei Nr. top. 26 „Câmpu Dialului“ 800 stj. p. în preț de strigare de 200 Lei, Nr. top. 950 „Fața Poieni“ 1 jug. în preț de strigare de 300 Lei, Nr. top. 480 „Neue Ortslage“ 160 stj. în preț de strigare de 30 Lei, Nr. top. 292 Alte „Ortsalege“ 100 stj. în preț de strigare de 30 Lei, Nr. top. 376 „Jurov“ de 160 stj. p. în preț de strigare de 60 Lei, Nr. top. 292 „Ogașu Bosului“ 200 stj. p. în preț de strigare de 60 Lei, Nr. top. 442 „Ogașu Bosului“ 200 stj. p. în preț de strigare de 60 Lei, Nr. top. 500 „Neue Ortslage“ 184 stj. p. în preț de strigare de 60 Lei, Nr. top. 1256 „Cozunel“ 3 jug. 600 stj. p. în preț de strigare de 1000 Lei, fără Nr. top. „Dialul Jurovului“ 400 stj. p. în valoare de 120 Lei, și Busu 800 stj. p. în valoare de 200 Lei, rămânând și pe mai departe neatins dreptul de uzufruct viager intabulat în favoarea Văd. Stanca Hurduzeu născ. Godean asupra 1/4-a parte din parcelele sechestrate, pentru încasarea creanței de 12.445 Lei cheltuieli de judecată spese de executare de 179 Lei fixate până acum, spese de 526 Lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua de 6 luna Iunie anul 1938. ora 9 în casa comunală a comunei Armeniș.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de 75% din prețul strigării.

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar ori să predea aceluiaș delegat chitanță de depozitare judecătorească prealabilă a garanției: și să semneze condițiunile de licitație, Teregova, la 28 Martie 1938.

ss. **A. Gheorghiu** judecător ss. **I. Bica** director c. f.

Pentru conformitate **Ioan Bica** director c. f.

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

No. 266/1938 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Burdia Nicolae (căs. cu Iconia Ciutean) dom. în Var contra urmăritului Jurca Ion căs. cu Ciric Mariuța dom. în Var la cererea urmăritorului Judecătoria mixtă Caransebeș ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX. din 1881, asupra 3/8 parte

de sub B. 8 și 11 din imobilul înscris în c. f. a comunei Var Nr. coalei c. f. 208 — cu menținerea dreptului de uzufruct viager intabulat sub C. 8 în favoarea Margariei Stiopu născ. Magariu — Nr. de ord. A. + 1 Nr. top. 125/1 Grădină în Intravilan de 2 jug. 870 stp. prețul de strigare de 1000 lei; 1/6 parte de sub B. 2 din imobilul cuprins în coala c. f. Nr. 209 a comunei Var Nr. de ord. A. + 1 Nr. top. 125/2 Grădină în Intravilan de 1 jug. 710 stp. prețul de strigare 500 lei; asupra 3/16 parte de sub B. 14 și 17 cu menținerea dreptului de uzufruct viager intabulat sub C. 8 în favoarea Margariei Stiopu născ. Magariu din imobilul cuprins în coala c. f. Nr. 210 a comunei Var Nr. de ord. A. I. 1—2, Nr. top 104 Casa Nr. 121 cu curte în Intravilan de 100 stp. Nr. top. 105 Arabil în Intravilan de 282 stp. prețul de strigare de 5000 lei; Nr. de ord. A. II. 1—2 Nr. top. 1575 Arabil în Cicleanu 1517 stp. Nr. top. 1576 Fânaț în Cicleanu de 1 jug. 269 stp. prețul de strigare 1000 lei; Nr. de ord. A. III. 1—3, Nr. top. 1884 Fânaț în Găina de 3 jug. 842 stp. Nr. top. 1885 Arabil în Găina 1425 stp. Nr. top. 1886 Fânaț în Găina de 1 jug. 68 stp. prețul de strigare de 3000 lei; Nr. de ord. A. + 1 Nr. top. 1727 Arabil în Bobu de 1 jug. 486 stp. prețul de strigare de 500 lei; în fine 1/2 parte din imobilul cuprins în coala c. f. Nr. 596 a comunei Var Nr. de ord. A. I. 1—3, Nr. top. 1230 Arătură în Zăvoi de 579 stp. Nr. top. 1231 fânaț în Zăvoi de 659 stp. Nr. top. 1232 Arătură în Zăvoi de 422 stp. prețul de strigare 2000 lei; pentru încasarea creanței de 15.000 lei, capital interese legale dela 31 Ianuarie 1937 și spese de 476 lei, fixate acum pentru cererea de licitație.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua de 6 Iunie 1938 ora 10 a. m. în casa comunală a comunei Var.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de cât 75% din prețul strigării. (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar ori se predea aceluiaș delegat chitanță de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției; și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 LX. din 1881 art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 15 Martie 1938.

Leo Pető s. s. judecător.

D. Lăzărel dir. c. f.

Pentru conformitate: **D. Lăzărel**, dir. c. f.

De vinzate, din mână liberă o casă cu 2 camere, bucatărie, cameră de alimente, casă mică în curte și grădină mare.

Informațiuni: la Tipografia Diecezană, Caransebeș